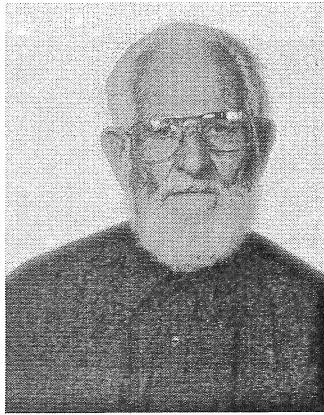

Ιωάννης Κυπριανού**Βιογραφικό σημείωμα, επικήδειος από το δήμαρχο Κυθρέας***Ιωάννης Κυπριανού*

Γεννήθηκε στην ενορία Αγίου Λουκά, στη Λευκωσία, στις 15.10.1925 από γονείς τον Κύπρο Κυπριανού και μητέρα τη Λουκία.

Στην ηλικία των 8 χρόνων έχασε τον πατέρα του και αναγκάστηκε να διακόψει το σχολείο στην τετάρτη τάξη. Μπήκε στην τέχνη του οικοδόμου. Τυχαίως ο κτίστης ήταν μακρινός συγγενής του πατέρα του, γι' αυτό τον προωθούσε στην τέχνη και σε λίγο καιρό του πλήρωνε και μεροκάματο. Απ' τα μεροκάματά του έδιδε στη μητέρα του ένα μισθό για να θρέψει άλλα έξη άτομα.

Λυπήθηκε πολύ που εγκατέλειψε το σχολείο και σκέφτηκε να διαθέτει ένα μικρό ποσό για να πληρώνει και να παίρνει ιδιαίτερα μαθήματα. Βρήκε και τον Σταύρο Κυπραγόρα, δάσκαλο πρό-

θυμο να τον διδάσκει. Ο Κυπραγόρας για αρκετό καιρό τον δίδασκε και μπόρεσε να αποκτήσει όλες τις γνώσεις που έπαιρνε ένας μαθητής του Δημοτικού, στην έκτη τάξη.

Εν τω μεταξύ με την πάροδο του χρόνου έμαθε πλήρως την τέχνη του οικοδόμου και πληρωνόταν υψηλό μεροκάματο, αλλιά αργότερα αναλάμβανε δικές του εργολαβίες και κέρδιζε πολλά.

Νέος αναμίχθηκε στις συντεχνίες των οικοδόμων και έγινε ένας φανατικός συνδικαλιστής που έπαιρνε μέρες στις απεργίες και όλοι τον σέβονταν για τη μαχητικότητα του. Νέος συνέδεσε την τύχη του με τη λιτρευτή του σύζυγο Μαρία. Απέκτησαν 4 θυγατέρες, την Αντρούλλα, Λουκία, Χρυσούλλα, Κυπρούλλα. Έδωσαν σ' αυτές μόρφωση και κατέχουν σήμερα ζηλευτές θέσεις στην κοινωνία. Μετέβη κατά την προσφυγιά στον Καναδά και μετά από παραμονή του εκεί για 5 χρόνια επέστρεψε, γιατί άρχισαν να παρουσιάζονται σοβαρά προβλήματα υγείας (δυο φορές χειρουργεία καρδιάς) μέχρις ότου επήλθε το μοιραίο. Πέθανε στις 26 Αυγούστου 2004. Η κηδεία του έγινε στην εκκλησία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και τάφηκε στο Νέο κοιμητήριο Λευκωσίας.

Χρ. Πέτσας

Αξέχαστε Γιάννη,

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα στον ιερό αυτό χώρο η σύζυγος, τα παιδιά και εγγόνια σου, συγγενείς και φίλοι για να δώσουμε τον ύστατο αποχαιρετισμό και να σε κατευοδώσουμε στην τελευταία σου κατοικία.

Στέκω σήμερα δίπλα στο σεπτό σου λείψανο να πω λίγα λόγια στην αιώνια μνήμη σου, λίγα λόγια για να σε συνοδεύσουν στην έξοδο σου από τα επίγεια.

Δεν θα σκιαγραφήσω τη ζωή σου, αξέχαστε Γιάννη. Ήσουν σε όλους γνωστός ιδιαίτερα στους κατοίκους των κάτω ενοριών της κωμόπολής μας. Γόνος πολυμελούς οικογένειας ρίχτηκε πολύ γρήγορα στη βιοπάλη της ζωής γιατί τα χρόνια τότε ήταν πολύ δύσκολα.

Γεννήθηκες τον Οκτώβρη του 1926 και σε νεαρή ηλικία ένωσες τη τύχη σου με τη Μαρία το γένος Παπάνδρεα Κωνσταντίνου από τη Χρυσίδα, με την οποία ευτύχησες να αποκτήσεις 4 παιδιά που σου χάρισαν 6 εγγόνια.

Οι καιροί έγιναν δυσκολότεροι για σένα μετά τα τραγικά γεγονότα του 1974 με την εισβολή του βάρβαρου Αττίλα και την κατάληψη της όμορφης κωμόπολής μας από τους τούρκους εισβολείς. Σε κάποιο χρόνο αναγκάστηκες να ξενιτευτείς για 6 χρόνια στον Καναδά για

ένα καλύτερο μέλλον, όμως η νοσταλγία για την πατρίδα σε φέρνει πίσω για μόνιμη επανεγκατάσταση.

Υπήρξες, αγαπητέ Γιάννη, ένας ακούραστος εργάτης στη ζωή. Δραστήριος στη δουλειά αλλά και δραστήριος στην κοινωνία με τη συμμετοχή σου σε συντεχνιακά δρώμενα. Εκείνο όμως που δεν θα ξεχάσουμε ποτέ είναι η απίστευτη αγάπη σου για το κυνήγι. Οι περισσότερες κουβέντες σου περιστρέφονταν πάντοτε γύρω από το αγαπητό σου αυτό χόμπυ.

Υπήρξες γενικά ένας δημοκρατικός και δίκαιος άνθρωπος, ειλικρινής και ολιγόλογος. Αφήνεις σε όλους μας μνήμες αγαθές και μέσα στην ψυχή μας θα κρατούμε για πάντα την εικόνα ενός πραγματικού ανθρώπου.

Φεύγεις με το παράπονο που δεν αξιώθηκες την επιστροφή στη κατεχόμενη γη μας. Η γη που θα σε δεχτεί σε λίγο θα είναι άγνωστη για σένα, δεν θα είναι η γνώριμη γη της τουρκοκρατούμενης κωμόπολής μας.

Ελαφρύ να είναι το χώμα που θα σε σκεπάσει, αξέχαστε Γιάννη Κυπριανού.

Μιχαήλης Σάββα

Δήμαρχος Κυθρέας